

RA Goda absolvente Diāna Bravacka: „Par savu misiju uzskatu atdot iegūtās zināšanas jaunākajai paaudzei”

Diāna Bravacka Rēzeknes Augstskolā (RA) ir absolvējusi latviešu valodas un literatūras skolotāja programmu, kā arī akadēmiskā bakalaura studiju programmu „Filoloģija” un akadēmiskā maģistra studiju programmu „Filoloģija”. Viņa strādā par latviešu valodas un literatūras, kā arī informātikas skolotāju Priekuļu pamatskolā. 2015. gadā viņa saņēma RA Goda absolventa titulu.

Par savu studiju izvēli Diāna stāsta: „Preiļu 1. vidusskolā padziļināti mācījos matemātiku, apguvu programmēšanas pamatus. Jau vidusskolā skolotāji manī bija pamanījuši valodnieka dotības, mudināja to apgūt. Spītējos – negribēju to atzīt un sākotnēji izvēlējos praktiskākas lietas, bet... filoloģija tomēr bija tā joma, kurā es jutos spēcīga ar ieliktajām pamatzināšanām. Kad tika atvērta RA, jau strādāju skolā, tā ka atlika vien iet mācīties uz to augstākās izglītības

iestādi, kas tuvāk manai dzīvesvietai. Rīga mani nevilināja. Bet turpmākās maģistrantūras studijas uzsāku jau iepazīto augstskolas pasniedzēju iespaidā – tik nepārvarams bija vilinājums atkal klausīties I. Šuplinskas, O. Šibanovas, A. Juško-Štekeles, L. Bernānes u.c. pasniedzēju saistošajās lekcijās.”

Studiju laikā iegūtās zināšanas absolventei noder arī darba procesā: „Noder teju viss – gan seno laiku vēstures zināšanu, gan mūsdienu rakursā. Biju laikam pirmā, kas augstskolā maģistra darba veikšanai sāka izmantot un iedrošināt citus strādāt ar datorlingvistikas (korpuslingvistikas) pētījumu programmām. Patika visi lekciju kursi. Nevienu nevaru noniecināt. Noder gan latviešu, gan latgaliešu valodas un literatūras studijas, gan IT izmantojuma iespēju apguve filoloģijā. Zināšanu bāze ļauj arī maniem skolēniem celt viņu latgalisko pašapziņu, lai nepazustu šodienas globalizācijas procesos pasaulē. Mācu skolēniem latgalisko rakstību, cik nu tas iespējams.”

Studiju laiku Rēzeknes Augstskolā Diāna atceras kā intensīvu mācību darbu: „Tā kā bakalaura studijās mācījos neklātienē (mēs bijām pirmie neklātienes absolventi, kas ieguva ne tikai specialitāti *latviešu valodas un literatūras skolotājs*, bet arī bakalaura grādu), tad studiju process bija ļoti intensīvs – rakstījām referātus, pētījām daiļdarbus, daudz laika pavadījām augstskolas lasītavā. Eksāmenu sesiju uztvēru kā virsuzdevumu – noteiktajā laikā paveikt visu, neatstāt parādus. Tas lielākoties arī izdevās. Pasniedzēji bija prasīgi, bet – pamatoti. Zinātniska darba veikšanai nepieciešamās prasmes manī attīstīja Ineta Kristovska – kādreiz dusmojos, ka „viņa tik daudz no manis prasa!”, bet nu esmu gandarīta. Laikam jau augstskola cilvēkam vairāk vajadzīga, lai sakārtotu domāšanu, – iemācītu redzēt lietu un norīšu kopsakarības un prasmī „salikt visu pa plauktiņiem” ar pierādījumiem, ne populismu.

Kā spilgtākais notikums palikusi prātā pavasara eksāmenu sesija pirmajā studiju gadā – kamēr atbildu pasniedzējiem, manu mēnesi veco dēlēnu auklē kursabiedrenes un draudzene, pie kuras sesijas un mācību

laikā mitinājos Rēzeknē. Viegli nebija, dažreiz mācās virsū izmisums un nespēks, bet ar ģimenes, kursabiedru un pasniedzēju uzmundrinājumu un atbalstu viss tomēr izdevās. Tā spīts man tagad arī daudz kur noder un palīdz – aiz mākoņiem vienmēr nāks saule! Vajag tik rakt!”

Par skolotājas darbu absolvente saka: „Skolotāja darbs nav grūts, ja tas „ielikts šūpulī”, patīkams un ir visi tam nepieciešamie apstākļi. Savulaik mana mamma arī gribēja būt par skolotāju, arī atbilstošu izglītību ieguva, bet viņas ieceres līdz galam realizējās manī, jo tieši viņa man iemācīja mīlestību pret grāmatu. Par savu misiju uzskatu atdot iegūtās zināšanas jaunākajai paaudzei. Citi saka – tas man arī izdodoties. Neredzu vajadzību kaut ko iemācīties, lai piesavinātu un ar citiem nedalītos

Ar skolēniem nekaruju, uztveru viņus kā pieaugušus cilvēkus, bet vēl tādos gados, kad viņi drīkst kļūdīties. Ar moralizēšanu neaizraujos, bet cenšos izklāstīt informāciju uzskatāmi un parādīt cilvēku dažādo uztveri, attieksmi pret to. Ja tiešām nevaram ko mainīt, tad mainām savu attieksmi pret to! Katram drīkst būt savs viedoklis, kas balstīts paša pieredzē un zināšanās. Skolēni prot to novērtēt. Domāju, ka neatrisināmu sarežģījumu nav.”

Diāna ir pārliecināta, ka skolotājam jābūt godīgam – gan pret sevi, gan savu darbu. „Jāprot atzīt un labot savas kļūdas. Jāmīl bērni. Jāgrib mācīties un atdot zināšanas. Citu īpašu nosacījumu nav. Bet laikam šajā profesijā cilvēks var būt laimīgs tikai tad, ja jūt vai ierauga sava darba augļus – atgriezenisko saikni. Un, jā, tur gan ir vajadzīga arī pacietība, jo augļi dažreiz ieraugāmi vien pēc gadiem.”

Pašmācības ceļā skolotāja ir apguvusi trūkstošās zināšanas, kas ļāva nokārtot ECDL prasības, un tādējādi ir iespēja mācīt pamatskolas skolēniem arī informātiku. Klases aprīkojums ir atbilstošs, lai jebkurā mirklī pēc nepieciešamības varētu pieslēgties internetam vai izmantot plašākas demonstrēšanas iespējas. Tas visnotaļ stimulē skolēnu mācīšanās motivāciju, palīdz uzturēt interesi par zināšanu apguvi.

Diāna gan pati, gan arī kopā ar skolēniem iesaistās dažādās aktivitātēs, projektos, piedalās izglītojošos semināros. Viņa stāsta: „Ja godīgi, tad īpaši atpakaļ nemēdzu skatīties, bet, mācoties no pieļautajām kļūdām, esmu radusi skatīties nākotnē. Es kāpju kalnā. Neatkāpjos. Esmu gandarīta par sadarbību un pastāvošajiem kontaktiem ar savu augstskolu, jo tādā veidā esmu nodevusi savas zināšanas arī pedagogiem un pieaugušiem cilvēkiem. Pēdējais nozīmīgākais projekts bija saistībā ar represēto personu atmiņu iemūžināšanu video Preiļu un Rudzātu novadā. Tas izdevās laikus, jo daudzu no aptaujātajiem vairs nav. Kopsadarbības projekta rezultāts (DVD „Latgales Sibīrijas bērni”) tagad atrodams iesaistīto pagastu bibliotēkās. Cerams, ka līdzcilvēkiem noderīgs. Vēlme izzināt jauno, nezināmo ir zināmā mērā mantota no studiju laika.”

Saņemot Goda absolventes titulu, Diāna jūta neizmērojamu prieku un gandarījumu: „Nekad nedomāju, ka tas, kā esmu attiekusies pret savu augstskolu un centusies popularizēt tās vārdu visos iespējamajos veidos, kādam liksies apbrīnas, cieņas vai pat pagodinājuma vērts. Man tas šķiet tikai pareizi un pašsaprotami. Turpinu un turpināšu to darīt.”

Topošajiem Rēzeknes Tehnoloģiju akadēmijas studentiem Diāna novēl: „Izbaudiet laiku, kas jums dots studijām – otra tik piepildīta un jūs veidojoša noteikti nebūs. Vēl jaukāk, ja šis laiks jums paies tik nodrošinātā un modernā vidē, kāda šobrīd ir Rēzeknes Tehnoloģiju akadēmijā. Par to jūs var apskaust! Prasiet no docētājiem, kur rodamas atbildes uz jūsu interesējošajiem jautājumiem – kompass būs rokā! Novēlu arī visam

akadēmiskajam personālam izturību un degsmi Latgales un Latvijas izaugsmei! Tikai tā varēsīm pretī dzīves vētrām stāvēt.”

RTA Sabiedrisko attiecību nodaļa